

ING. PAȘCOVICI NICOLAE

1895 - 1993

La 10 noiembrie 1993 s-a stins din viață unul dintre marii silvicultori ai Bucovinei, inginerul Pașcovici Nicolai, fost inspector general silvic în Administrația Fondului.

S-a născut la 26 mai 1895 în Mănăstirea Humorului, județul Suceava, o comună situată în mijlocul pădurilor de brazi și de fagi din zona montană a Carpaților Orientali, din părinți care se ocupau cu munca câmpului – puțin, care exista - și cu cea de la pădure.

Între anii 1902-1907 urmează 5 ani de școală elementară în comuna natală, după care absolvește gimnaziul și liceul clasic de 8 ani din Suceava.

Serviciul militar îl face în armata austriacă între anii 1914-1918, deci în anii grei ai primului război mondial și făcând școala de ofițeri rezervă obține gradul de locotenent. Participă la luptele din Galiția, cu gradul de comandant de pluton, unde este rănit, înaintat în grad și internat într-un spital. După vindecare, este transferat în Alpi, pe frontul italian, într-o unitate de pioneri alpini, unde a luptat în tranșee până în mai 1918, pe vârfurile Alpilor acoperite cu ghețari, la altitudini de până la 2950 m, unde se ajungea numai cu funicularul sau pe jos. Având o vechime de 2 ani pe frontul italian, obține un concediu de 3 luni, timp în care se înscrie la Școala Superioară de Silvicultură din Viena, frecventând regulat cursurile între 15 septembrie-5 noiembrie 1918, când aflând de capitularea imperiului austro-ungar și de terminarea războiului se întoarce în țară în fruntea unui batalion de români participanți la această conflagrație

Între anii 1918 - 1921 urmează cursurile Școlii Superioare de Silvicultură din București, având ca profesori personalități renumite ale silviculturii române ca N. G. Popovici, Marin Drăcea, Petre Antonescu, V. N. Stinghe ș.a.

După terminarea Facultății lucrează în Administrația Pădurilor, sub conducerea renumitului amenajist ing. Frantz Czech, devine inginer asistent la Ocolul silvic Frasin, iar din 1929 și până în 1954 este director la renumita școală de brigadieri silvici din Rădăuți.

Ca pensionar, între anii 1954-1958, este angajat profesor la grupul școlar forestier din Câmpulung Moldovenesc, iar în perioada 1975-1976 ca cercetător științific la Stațiunea Experimentală de Cultura Molidului din Câmpulung Moldovenesc.

Activitatea inginerului Pașcovici Nicolai s-a desfășurat, în principal în două direcții :

- didactică, în cadrul Școlii de brigadieri silvici din Rădăuți și mai apoi al Grupului Școlar Forestier din Câmpulung Moldovenesc și

- științifică, prin elaborarea diferitelor lucrări și publicații.

Pe linie didactică a învățat, instruit și pregătit numeroase cadre silvice, pădurari și brigadieri silvici, care au devenit, la locurile lor de muncă, oameni de bază ai gospodăririi pădurilor din Bucovina, ajutoare remarcabile ale inginerilor și șefilor ocoalelor silvice din această zonă.

Activitatea științifică și-a desfășurat-o prin publicarea unor articole în diferite publicații de specialitate, ca Revista Pădurilor, Ocolul silvic și Codrii Bucovinei, între anii 1930-1937, fiind redactor responsabil la ultimele două. Printre articolele publicate remarcăm următoarele: „Pregătirea personalului silvic inferior necesar administrației Fondului bisericesc”, „Contribuțiuni la studiul bradului” - Codrii Bucovinei, 1931, nr. 1-2 și 5-6, Anul I, nr. 1-2/1993

„Despre arboretele noastre”, Codrii Bucovinei, 1933-1934, „Școala de brigadieri silvici”, Codrii Bucovinei, 1935-1936, „Recrutarea personalului silvic inferior”, Codrii Bucovinei, 1935-1936.

Între anii 1926-1929, ca inginer asistent la Ocolul silvic Frasin, studiază problema lemnului de rezonanță, luând contact cu reprezentanții Fabricii din localitate, care era profilată pe prelucrarea acestui sortiment prețios, ce se furniza unor firme din Viena și Berlin, pentru construirea de instrumente muzicale. Pe baza acestor investigații, publică lucrarea: „Molidul ca lemn de rezonanță din pădurile Fondului bisericesc ortodox român al Mitropoliei Bucovinene”, volumul I în 1938 și volumul II în 1945. Este prima lucrare de acest gen în literatura noastră de specialitate. În anul 1931 editează un dicționar german-român cu termeni tehnici din silvicultură. Această idee este reluată și în anul 1983 publică împreună cu ing. R. V. Liteanu la Editura Tehnică un dicționar german-român de silvicultură și industria lemnului, care are meritul de a umple un mare gol în literatura noastră de specialitate. Acest dicționar cuprinde aproximativ 10 mii de termeni în limba germană de mare circulație în acest domeniu.

În sfârșit, o lucrare capitală de mare importanță pentru istoriografia Bucovinei este aceea care privește „Povestiri din viața mea (1895-1986)”, partea I și II. Această lucrare nu s-a publicat încă, ea cuprinde 602 pagini, este dactilografiată la 2 rânduri, un exemplar aflându-se și la Stațiunea Experimentală de Cultura Molidului.

Ea reprezintă o imagine sau o frescă fidelă a societății din Bucovina în ultimul secol. Cred că în literatura românească puține lucrări de acest gen există. Toată viața autorului se regăsește în această lucrare, de când a văzut lumina zilei, în anul 1895 și până în 1985, deci aproape un secol. Școala, obiceiurile, tradițiile, anii grei ai primului mondial, studiile superioare, Administrația pădurilor Fondului bisericesc ortodox român etc., toate se regăsesc în această lucrare. Tot ce s-a scris aici este viață trăită, nu imaginație. Sperăm că odată se va publica și această valoroasă lucrare de mare însemnătate pentru toți cei care vor să cunoască istoria poporului nostru, îndeosebi a celor din Bucovina.

Prin tot ce a scris și publicat a contribuit la formarea unei conștiințe și la ridicarea nivelului de pregătire profesională al tuturor celor care lucrează în acest sector de activitate.

Plin de modestie, studios, bun la suflet, cunoscător și iubitor al pădurilor noastre, dascăl remarcabil și om de știință, ing. Pașcovici Nicolai este o personalitate remarcabilă a silviculturii din Bucovina și va rămâne în istoriografia acestor păduri ca o figură remarcabilă.

Prin tot ce a făcut și realizat inspectorul general Pașcovici Nicolai, constituie un exemplu de conștiinciozitate și dăruire profesională, de silvicultor care si-a închinat toată viața pădurilor din Bucovina.

Foștii săi elevi, colegii mai tineri și toți silvicultorii din Bucovina îi aduc un ultim omagiu și exprimă familiei îndoliate toata compasiunea.

ING. TEODOSIE BOTEZAT

S-a stins din viață la 5 August 1993 Ing. Teodosie Botezat, eminent specialist în amenajarea pădurilor din fosta Administrație a pădurilor Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina.

Născut la 31 octombrie 1911 în orașul Cernăuți, unde urmează școala primară, Liceul „Aron Pumnul” și un an cursurile Facultății de fizico-chimice a universității de aici. Între anii 1930-1939, frecventează cursurile Facultății de Silvicultură (Hochschule fur Bodencultur), din Viena, pe care le absolvă cu succes. După executarea stagiului militar, în 1936 se angajează ca inginer ajutor la Ocolul Silvic Vatra Dornei al Administrației pădurilor Fondului bisericesc din Bucovina. Începând cu anul următor, trece la Secția de Amenajare a Fondului, unde lucrează la întocmirea amenajamentelor diferitelor ocoale, executând lucrări de ridicări în plan, triangulație și descrieri parcelare. La întoarcerea din prizonierat (1944-1947), este încadrat la S.A. Domeniile Bucovina, unde participă la amenajarea Ocoalelor silvice Solca și Pojorâta. În 1948 este numit referent tehnic pentru amenajări la Direcția silvică Câmpulung Moldovenesc, în care calitate delimitează marile unități forestiere și verifică lucrările executate de Centrele de amenajare. În același an, primește conducerea Direcției amenajării pădurilor din noul Minister al Silviculturii, unde pregătește și execută, după practica și experiența acumulate în Administrația pădurilor Fondului, prima mare campanie de amenajare a pădurilor țării, pe o suprafață de peste un milion ha. În 1950 este numit referent tehnic la O. S. Joseni, iar în 1951 ca șef de laborator la Institutul de Cercetări Silvice din București, unde întocmește primele tabele de sortare pentru fag.

Ca inginer șef al Institutului de Proiectări Silvice, se preocupă de întocmirea instrucțiunilor de amenajare a pădurilor și de ridicări în plan, ediția 1951 și 1953, de amenajarea întregului fond forestier al țării, organizează sectorul de proiectare pentru corectarea torenților și ameliorarea terenurilor degradate, extinde proiectarea silvică la alte lucrări ca: împăduriri, pepiniere, etc. Între anii 1957-1973 activează ca șef al serviciului de punere în valoare din Minister. În perioada 1973-1977 lucrează la comisia tehnică a Institutului de cercetări și amenajări silvice București.

În anul 1977 se pensionează după o activitate fructuoasă de 42 de ani.

A scris și publicat 28 articole și lucrări de interes practic. Ca secretar de redacție al revistei Bucovina Forestieră a publicat diferite cronică și recenzii. În toate împrejurările a luptat pentru respectarea amenajamentelor silvice de la ocoale, a prevederilor acestora, a planurilor de cultură și exploatare a posibilităților pădurilor și în general, pentru buna lor gospodărire.

A iubit pădurile din Bucovina pe care le-a cunoscut foarte bine cu prilejul diferitelor lucrări pe care le-a executat aici. Aceeași afecțiune și-o manifestă și prin sprijinirea activității de cercetare în această zonă, donând întreaga sa bibliotecă Stațiunii Experimentale de Cultura Molidului din Câmpulung Moldovenesc, care cuprinde numeroase cărți și lucrări tehnice de o mare valoare și de negăsit în prezent.

Silvicultorii din Bucovina, colegii și foștii colaboratori aduc un ultim omagiu celui care a fost ing. Teodosie Botezat, a cărui dispariție reprezintă o grea pierdere pentru corpul nostru silvic.

Dr. ing. Radu Ichim